

sekvenser for miljøet. Det er jo derfor, at vi står her og bliver ved med at stå her. Jeg kan forsikre dem, som skulle være i tvivl om det, at selv om man ikke er forligspartner, kan man godt interessere sig for hvert et komma i de lovforslag, der bliver behandlet. Det har jeg tænkt mig at fortsætte med.

Kl. 17.05

Jeg synes måske, at det er lidt patetisk, når hr. Jørn Dohrmann og andre bliver ved med lige som at appellere til Socialdemokratiet og De Radikale om, at de skal komme frem med, hvad de vil. Jeg synes, at det er nogenlunde klart, hvad de vil, og somme tider synes jeg, at de vil lidt for meget af det samme som regeringen. Men gudskelov har det dog indtil videre været sådan, at regeringen og Dansk Folkeparti, når det kommer til stykket, er helt afvisende. Så det kommer der måske ikke noget ud af, og det er efter min opfattelse også godt nok.

Jeg deler faktisk hr. Steen Gades opfattelse af, at hvis man kigger på kontrollen med industrivirksomheder og i øvrigt også andre virksomheder i Danmark, er problemet ikke, hvor kontrollen ligger. Der gøres såmænd et fornuftigt og seriøst stykke arbejde. Lovgivningen er på en række områder slap, det gælder både i forhold til landbrug og i forhold til industri, og der kan være andre problemer.

Men grundlæggende må man sige, at det ville være en helt forkert måde at gribe det an på og et forkert sted at starte med at lave strukturen om, hvis man vil sikre, at der kommer en mere og mere effektiv kontrol af de miljøtunge virksomheder i Danmark, og hvis man vil sikre, at vi har mindre forurening fra landbruget. Hvis hensigten er, at det er af hensyn til miljøet, er det i hvert fald en helt forkert måde at gribe det her an på.

Så vil jeg kort sige nogle ting om tre elementer i lovforslaget. Det første har vi været inde på flere gange. Det er det med reguleringen af industrivirksomhedernes miljøforhold, hvor jeg mener, at det, man gennemfører her, har to negative konsekvenser.

Den første er, at de faglige miljøer, som er nødvendige for at opretholde og videreudvikle et forsvarligt offentligt miljøarbejde, i hvert fald i en eller anden udstrækning atomiseres. Jeg skal ikke yderligere kaste mig ind i den talkrig, der har været, men bare sige, at jeg synes nu nok, at det er hævet over enhver tvivl, at sådan vil det være.

Samtidig hermed kommer der altså også et mindre armslængdeprincip. Det vil sige, at sandsynligheden for, at andre og mindre interessante, i hvert fald ud fra et miljømæssigt synspunkt, interesser kommer til at spille en afgørende rolle i behandlingen af en sag, er større.

Det med det faglige mener jeg sådan set godt kan løses. Det kan nemlig løses ved, at man laver de her kommunale selskaber. Det er jo så bare at sige, at det ikke bliver nemt ude i kommunerne at kæmpe imod dem, for de er udemokratiske og fjerner den demokratiske kontrol og har en række negative elementer, hvis den her reform går igennem. Her er jeg sådan set enig med hr. Steen Gade i, at så kan man godt få et tungt arbejde, for på den ene side er det noget skidt, men alternativet, nemlig at sidde og fedte med det i nogle kommuner, som åbenlyst er for små, er jo også noget skidt.

Derfor har min fokusering på det såmænd bare været for at understrege, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti accepterer, at der fortsat skal være sådanne kommunale samarbejds-konstruktioner, ganske uanset at Strukturkommissionen lagde meget vægt på, at det handlede om at få dem fjernet, og ganske uanset at Miljøministeriet, så vidt jeg har forstået, tidligere i hvert fald har ment, at i forhold til myndighedsopgaver var det komplet uacceptabelt, at de lå der.

Det er måske i virkeligheden den vigtigste del af det. Så er der et par andre, mindre ting, ellers de er ikke mindre, men de har måske umiddelbart ikke så store konsekvenser.

Den første er det der med, at tilladelserne til havbrug skal lægges ud i kommunerne. Det er, som fru Pernille Blach Hansen var inde på, jo et af de mere besynderlige elementer, for her kan man i hvert fald være helt sikker på, at konsekvenserne af forureningen spredt sig over store havområder, for den fortyndes jo. Her kan man virkelig tale om, at noget fortyndes, nemlig forureningen, og det betyder så, at den spredes til kommuner, som ikke har nogen som helst mulighed for at påvirke det. Det synes jeg faktisk er et meget stort problem.

Det samme kan man i grunden sige om det der med at oprense og deponere segmenterne andre steder end på havbunden. Det er jo præcis den samme problemstilling. Det går selvfølgelig ikke, at man overlader det til kommunerne, også selv om der i kommunerne er gode og ansvarlige mennesker, arbejdspladser og virksomheder, hvor der næsten ingen forurening er »i min bag-